

عنوان مقاله:

آشنایی زدایی (واژگانی، سبکی، دستوری، نحوی) در دفتر پنجم مثنوی مولوی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

وحید علی بیگی سرهالی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

فاطمه مدرسی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

انحراف از قوانین موجود در زبان معیار، روشی است که شاعران برای زیباشناختی آثار خود از آن بهره برده اند. آشنایی زدایی که در آن انحراف از زبان و قواعد معیار صورت میگیرد در شعر شاعران کلاسیک ما نیز به چشم میخورد که وجود آن برای بهبود وزن عروضی بسیار مورد استفاده قرار گرفت. از این رو استفاده از آشنایی زدایی جزئی از یک فن شاعری به حساب می آید. مولوی از جمله شاعرانی است که از آشنایی زدایی برای متمایز ساختن زبان شعری خود استفاده کرده است. او در مثنوی (دفتر پنجم) از انواع آشنایی زدایی (واژگانی، سبکی، دستوری، نحوی) بهره برده و شعر خود را از نظر زیبا شناختی ظاهری تا حدودی متمایز ساخته است. بسامد استفاده وی از آشنایی زدایی سبکی بسیار کمتر از انواع دیگر است و در بخش آشنایی زدایی واژگانی و دستوری بیشترین استفاده را کرده است. در این پژوهش که با روش تحلیلی- توصیفی انجام شده، دفتر پنجم مثنوی را به عنوان مبنا قرار داده، و ضمن آوردن نمونه های از آشنایی زدایی در این کتاب، وجود آن را به اثبات رسانیده ایم.

کلمات کلیدی:

مولوی، آشنایی زدایی، دفتر پنجم، زبانشناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829163>

